

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoPr/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115222747
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115222747.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v spore žalobcu: M., s.r.o. so sídlom v S., L. Q. č. XXX, G.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. U. Q., advokátkou so sídlom v S., Q. č. XXX/XX proti žalovanému U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M. č. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. F. M., advokátom so sídlom v S., P. č. XXX/XX, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.januára 2016, č. k. 14Cpr/7/2015-45, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 03.februára 2016, č. k. 14Cpr/7/2015-48, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín z dňa 25.februára 2016, č. k. 14Cpr/7/2015-54 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 03. februára 2016 a zo dňa 25.februára 2016 **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnanca, vykonané listom zo dňa 02.09.2015, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 07.09.2015 je neplatné. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 220,42 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám JUDr. U. Q.. Vychádzal zo zistenia, že listom zo dňa 02.09.2015, doručeným žalobcovi dňa 07.09.2015 žalovaný okamžite skončil so žalobcom pracovný pomer podľa ust. § 69 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce, s čím žalobca nesúhlasil, považoval toto skončenie pracovného pomeru za neplatné. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobca sa v zákonom stanovenej 2-mesačnej lehote domáhal neplatnosti skončenia pracovného pomeru zamestnancom okamžitým zrušením podľa ust. § 69 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce. Zo zhodných výpovedí účastníkov ako aj listinných dôkazov bolo preukázané, že žalobca bol zamestnávateľom žalovaného a tento u neho pracoval od 20.1.2013 v pozícii čašníka a že dňom 07.09.2015 došlo k písomnému skončeniu pracovného pomeru zo strany zamestnanca okamžitým zrušením, z dôvodu, že žalobca ho nepreradil vzhľadom na jeho zdravotný stav a obsah lekárskeho posudku v zákonom stanovenej lehote na inú pre neho vhodnú prácu. Nespornou je aj skutočnosť, že dňa 17.08.2015 žalovaný doručil žalobcovi "prehlásenie - potvrdenie" podpísané a opečiatkované MUDr. P. P., v ktorom stálo: „Týmto prehlásením potvrdzujem, že U. F., bytom M. č. XXXX/XX, S., podstúpil vyšetrenia, ktoré ukázali, že stratil dlhodobu spôsobilosť a nie je schopný naďalej vykonávať práci v jeho funkcii." Zdravotnú spôsobilosť na prácu pre účely pracovnoprávných vzťahov posudzuje a posudok o zdravotnej spôsobilosti vydáva ošetrojúci lekár zamestnanca, ktorým MUDr. P. P. nepochybne bol. Predpokladom platného okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 69 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce je však len taký lekársky posudok, ktorý nepripúšťa iný odborný záver, ako ten, že zamestnanec nemôže vykonávať prácu "bez vážneho ohrozenia zdravia" ; takýto stav musí posudok deklarovať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/150/2005, na ktorý sa odvoláva aj žalovaný). V danom

prípade bola sporná len otázka, či lekársky posudok predložený žalovaným spĺňa zákonné náležitosti a zakladá dôvod na skončenie pracovného pomeru okamžitým zrušením podľa ust. §69 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce. Pre naplnenie tohto dôvodu zrušovacieho prejavu zamestnanca sa vyžaduje lekárske posudkom vyslovene deklarovaná nemožnosť vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia zdravia, ktorá z hľadiska zdravotného stavu zamestnanca vyžaduje od zamestnávateľa povinnosť preradiť ho na inú pre neho vhodnú prácu do 15 dní od predloženia posudku alebo aby bol pracovný pomer okamžite skončený. V prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa tohto zákonného ustanovenia teda nepostačuje taký záver posudku, aký sa vyžaduje pre výpoveď podľa § 63 ods.1 písm. d/ Zákonníka práce o dlhodobej nespôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu, alebo len odporúčanie lekára k zmene druhu vykonávanej práce odôvodnené nevhodnosťou doterajšej práce z hľadiska zdravotného stavu zamestnanca. Z obsahu lekárskeho posudku preloženého žalovaným nemožnosť vykonávať doterajšiu prácu "bez vážneho ohrozenia zdravia" nevyplývala a nebolo z neho možné zistiť, aké konkrétne práce môže zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav vykonávať a aké práce vykonávať nesmie. Z tohto posudku takáto skutočnosť nepochybne musí vyplývať, ak na jej základe má zamestnávateľ preradiť zamestnanca na inú pre neho vhodnú prácu. Bez znalosti konkrétnych zdravotných obmedzení zamestnanca pre výkon práce totiž zamestnávateľ nie je schopný zistiť, na ktorú prácu môže zamestnanca preradiť, prípadne ak vhodnú prácu pre neho nemá, rozhodnúť o skončení pracovného pomeru. V danom prípade lekársky posudok nespĺňal stanovené náležitosti a preto neboli dané dôvody pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel. Právne vec posúdil aj podľa § 70 a 77 Zákonníka práce. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 64,53eur/úkon (príprava a prevzatie veci 06.10.2015, podanie žaloby na súd dňa 16.10.2015) po 66 eur/úkon (účasť na pojednávaní dňa 13.01.2016) + 2x 8,39 eur paušál za úkony vykonané v roku 2015 a 8,58 eur paušál za úkon vykonaný v roku 2016; spolu 220,42 eur podľa ust. § 11 ods.1 písm. a/, § 13a ods.1 písm. a/,c/,d/, § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších prepisov.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný. Namietal tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že z predloženého znaleckého posudku nemožno konštatovať nepochybnú deklaráciu zdravotného stavu, ktorý nepripúšťal iný záver ako ten, že zamestnanec nemôže vykonávať prácu bez vážneho ohrozenia zdravia. Mal za to, že je nepochybné, že ak lekár ako odborne zdatná osoba uvedie, že zamestnanec vzhľadom na výsledky vyšetrení ďalej nie je schopný vykonávať prácu v jeho funkcii, jednoznačne tým deklaruje, že je tomu tak pre jeho zlý zdravotný stav a ohrozenie jeho zdravia. Žalovaný následne v dobrej viere potom čo sa preukázalo, že má prasknuté platničky, predložil znalecký posudok od MUDr. P. žalobcovi, ktorý nespochybnil, že posudok nedeclaroval zdravotný stav žalovaného neumožňujúci mu pokračovať vo výkone práce podľa pracovnej zmluvy bez vážneho ohrozenia zdravia. Žalovaný tak nemal objektívny dôvod domnievať sa, že ním predložený lekársky posudok nenaplnuje podmienky v zmysle ust. § 69 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce. Hlavným argumentom žalobcu v prípade podanej žaloby bolo tvrdenie, že z predloženého znaleckého posudku nebolo zrejmé, akú prácu žalovaný vykonávať môže a akú naopak nemôže. V podanej žalobe dokonca sám žalobca uviedol, že zlý zdravotný stav žalovaného nespochybňuje a nevyzval žalovaného na doručenie zdravotného posudku, z ktorého bude vyplývať záver v zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 150/2005, ale iba na predloženie posudku, z ktorého bude zrejmé, akú prácu môže žalovanému prideliť. Skutočnosť o zlom zdravotnom stave žalovaného tak nebola medzi stranami sporná a žalobca ako problém považoval len to, že nevie, akú prácu môže žalovanému podľa predloženého lekárskeho posudku prideliť. Z uvedeného vyvodzoval, že žalobca ako dôvod podanej žaloby neuplatnil chýbajúcu deklaráciu zlého zdravotného stavu žalovaného, ale chýbajúce vymedzenie toho, aké práce môže žalovaný vykonávať a aké nie, čím vymedzil rámec žaloby a jej skutkový základ v zmysle § 79 O.s.p.. Na prípadnú zmenu žaloby v tomto smere mal pritom žalobca prekluzívnu lehotu dvoch mesiacov podľa § 77 Zákonníka práce. Ďalej vyslovil ten názor, že i keby sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom ohľadne nedostatočnej deklarácie zdravotného stavu v lekárskom posudku, žiadny právny predpis, rozhodnutie a ani záver z odbornej právnej literatúry neukladá povinnosť, aby z predloženého lekárskeho posudku bolo zrejmé, aké práce zamestnanec vykonávať môže a aké nie. Za opísanej situácie, tak žalobca nepreukázal, že by malo dôjsť k neplatnému okamžitému skončeniu pracovného pomeru zo strany žalovaného a zo strany súdu tak došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu o určenie neplatnosti

okamžitého skončenia pracovného pomeru zamietne a žalobcu zaviazne k náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného bolo neplatné vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný lekárskeho posudkom nepreukázal, že nemôže vykonávať doterajšiu prácu bez ohrozenia svojho zdravia. Bol toho názoru, že úmyslom žalovaného bolo ukončiť pracovný pomer čo najskôr s tým, aby čo najviac finančne vyťažil. Argumentáciu žalovaného, v zmysle ktorej mal byť preradený na inú vhodnú prácu aj bez toho, že by zamestnávateľ poznal aké práce žalovaný môže vykonávať a aké vykonávať nemôže, považoval za scestné a nelogické, nakoľko zamestnávateľ musí z lekárskeho posudku vedieť identifikovať, aké práce jeho zamestnanec môže a aké nemôže vykonávať. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za správny a navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení považoval tvrdenia žalobcu uvedené v jeho vyjadrení o úmysle žalovaného čo najviac finančne vyťažiť za subjektívne pocity žalobcu. Podľa jeho názoru nemajú tieto tvrdenia vplyv na posúdenie, či sa vo veci jednalo alebo nejednalo o platné okamžité skončenie pracovného pomeru. Mal za to, že žalobca sa ho snaží vykresliť ako osobu, ktorá sa chce na úkor svojho bývalého zamestnávateľa obohatiť. K tvrdeniu žalobcu, že s poukazom na ust. § 69 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce je povinnosťou zamestnanca predložiť znalecký posudok, z ktorého vyplýva, aké práce zamestnanec môže vykonávať a aké nie uviedol, že takýto záver zo zákonného ustanovenia nevyplýva, a takéto závery neobsahuje ani žiadna judikatúra, ani komentované znenie Zákonníka práce. Preto by mala byť žaloba s takto vymedzeným rozsahom zamietnutá.

5. Napadnutým uznesením zo dňa 03.02.2016, č. k. 14Cpr/7/2015-48 súd prvej inštancie uložil žalovanému, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 99,50 eur podľa pol. č. 1 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov a § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb.. Ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dovodil tým, že nespochybňuje povinnosť žalovaného uhradiť súdny poplatok v prípadoch, kedy je poplatník oslobodený od povinnosti jeho úhrady, avšak poukazuje na to, že táto povinnosť je viazaná až na výsledok konania. Konanie, v ktorom žalovanému bola uložená povinnosť uhradiť poplatok za návrh, však nebolo ešte právoplatne skončené. Napadnuté uznesenie tak bolo vydané predčasne, keď súd prvej inštancie nesprávne vyložil znenie § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., na základe čoho ho žalovaný považuje za nezákonné. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Napadnutým uznesením zo dňa 25.02.2016, č. k. 14Cpr/7/2015-54 súd prvej inštancie uložil žalovanému, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 99,50 eur podľa pol. č. 1 písm. b/ pozn. 3 sadzobníka súdnych poplatkov. Ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil tým, že žalovaný dňa 14.03.2016 podal na Okresnom súde Trenčín žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že v súčasnej dobe nie je pre svoju finančnú a majetkovú situáciu schopný úhrady. Vo veci sa nejedná podľa jeho názoru o svojvoľné alebo zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti rozsudku a obidvom uzneseniam súdu prvej inštancie je dôvodné.

10. Po podaní odvolaní žalovaným došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len "CSP"/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, platný v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v čase podania odvolania.

Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy CSP uvedené v jeho čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, odvolací súd posudzoval dôvody odvolaní podľa právneho stavu účinného ku dňu podania odvolaní, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p..

11. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie vo veci samej na riešení spornej otázky, či lekárske posudok predložený žalovaným spĺňa zákonné náležitosti a zakladá dôvod na skončenie pracovného pomeru okamžitým zrušením podľa ust. §69 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce. Dospel k právnomu záveru, že pre naplnenie tohto dôvodu zrušovacieho prejavu zamestnanca sa vyžaduje lekárske posudkom vyslovene deklarovaná nemožnosť vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia zdravia, ktorá z hľadiska zdravotného stavu zamestnanca vyžaduje od zamestnávateľa povinnosť preradiť ho na inú pre neho vhodnú prácu do 15 dní od predloženia posudku, alebo aby bol pracovný pomer okamžite skončený. V prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa tohto zákonného ustanovenia teda nepostačuje taký záver posudku, aký sa vyžaduje pre výpoveď podľa § 63 ods.1 písm. d/ Zákonníka práce o dlhodobej nespôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu, alebo len odporúčanie lekára k zmene druhu vykonávanej práce odôvodnené nevhodnosťou doterajšej práce z hľadiska zdravotného stavu zamestnanca. Z obsahu lekárskeho posudku preloženého žalovaným nemožnosť vykonávať doterajšiu prácu "bez vážneho ohrozenia zdravia" nevyplývala a nebolo z neho možné zistiť, aké konkrétne práce môže zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav vykonávať a aké práce vykonávať nesmie. Bez znalosti konkrétnych zdravotných obmedzení zamestnanca pre výkon práce totiž zamestnávateľ nie je schopný zistiť, na ktorú prácu môže zamestnanca preradiť, prípadne ak vhodnú prácu pre neho nemá, rozhodnúť o skončení pracovného pomeru. V danom prípade lekárske posudok nespĺňal stanovené náležitosti a preto neboli dané dôvody pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel.

12. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne v danej veci postupoval, keď ako spornú otázku riešil, či lekárske posudok z 17.08.2015 o zdravotnej spôsobilosti žalovaného zakladá dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaného u žalobcu podľa § 69 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce. Bez ďalšieho dokazovania, však predčasne dospel k záveru, že tento lekárske posudok nespĺňa stanovené náležitosti pre okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 69 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, keď z lekárskeho posudku sa nedá zistiť, na ktorú prácu môže žalobca žalovaného preradiť a v prípade, ak pre žalovaného vhodnú prácu nemá, skončiť pracovný pomer podľa uvedeného zákonného ustanovenia.

13. Aj keď v čase rozhodovania súdom prvej inštancie bol účinný Občiansky súdny poriadok, podľa ktorého postupoval súd pri vykonávaní dokazovania, v § 120 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. bolo ustanovené, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná, vo vete tretej toho ustanovenia bolo však uvedené, že súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Podľa názoru odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie v tomto prípade postupovať aj podľa § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p., nakoľko bolo nevyhnutné vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli. Ide o individuálny pracovnoprávny spor, v ktorom má zamestnanec postavenie slabšej strany podľa § 316 až § 323 CSP, ktorý odvolací súd s poukazom na prechodné ustanovenia CSP musí aplikovať už aj v odvolacom konaní.

14. Podľa § 69 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce zamestnanec môže pracovný pomer okamžite skončiť, ak podľa lekárskeho posudku nemôže ďalej vykonávať prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia a zamestnávateľ ho nepreradiť do 15 dní odo dňa predloženia tohto posudku na inú pre neho vhodnú prácu.

Takéto skončenia pracovného pomeru je viazané na dve skutočnosti. Prvá z nich je existencia lekárskeho posudku, podľa ktorého zamestnanec nemôže ďalej vykonávať prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia a druhou skutočnosťou je to, že zamestnanec takýto lekárske posudok predložil zamestnávateľovi.

15. Pri skúmaní, či zamestnanec nemôže /nemohol v dobe, kedy žiadal, aby mu zamestnávateľ umožnil výkon inej pre neho vhodnej práce/ ďalej vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia, súd vychádza z lekárskeho posudku len vtedy, ak má všetky náležitosti, a nevzniknú žiadne pochybnosti o jeho správnosti / podľa § 16 zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a § 30f zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, § 69 ods. 1 písm. a / Zákonníka práce/. V prípade, že lekársky posudok neobsahuje všetky náležitosti a nebude výslovne deklarovať, že zamestnanec nemôže ďalej vykonávať prácu „bez vážneho ohrozenia svojho zdravia“, alebo bude neurčitý či nezrozumiteľný, alebo že z postoja zamestnanca alebo zamestnávateľa, alebo z iných dôvodov vznikne potreba znovu objasniť zdravotný stav zamestnanca, je treba v príslušnom konaní otázku, či zamestnanec nemôže /nemohol/ ďalej vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia, vyriešiť ďalším dokazovaním, najmä prostredníctvom znaleckého posudku.

16. Lekársky posudok z 17.08.2015 predložený žalovaným podľa názoru odvolacieho súdu nie je dostatočným podkladom pre posúdenie naplnenia ust. § 69 ods. 1 písm. a/ Zák. práce, lebo z neho nevyplýva, že žalovaný nemôže ďalej vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia zdravia. Je v ňom uvedené, že „žalovaný postúpil vyšetrenia, ktoré ukázali, že stratil dlhodobu spôsobilosť a nie je schopný naďalej vykonávať prácu v jeho funkcii.“ Lekársky posudok predložený žalovaným takto neobsahuje všetky náležitosti, keď výslovne nedeclaruje, že zamestnanec nemôže ďalej vykonávať prácu „bez vážneho ohrozenia jeho zdravia“, čo aj žalobca od začiatku vo veci namieta. Z uvedeného dôvodu sa potom javí v danom prípade nevyhnutná potreba znovu objasniť zdravotný stav žalovaného, či žalovaný nemôže /nemohol/ vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia. Túto otázku možno vyriešiť len ďalším dokazovaním, a to aj za pomoci znalca z príslušného odboru.

17. Okamžité skončenie pracovného pomeru zamestnancom podľa § 69 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce nemôže byť neplatné len preto, že žalovaný požiadal, aby mu zamestnávateľ umožnil výkon pre neho vhodnej práce a nedisponoval pritom riadnym lekárskeým posudkom. Súd v takomto prípade, v konaní o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru musí dokazovaním objasniť zdravotný stav žalovaného, najmä prostredníctvom znaleckého posudku, či skutočne žalovaný nemôže vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia.

18. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1 CSP.

19. Podľa § 391 ods. 3 CSP v ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať v zmysle hore vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, t. j. doplní dokazovanie na objasnenie zdravotného stavu žalovaného, či žalovaný nemôže /nemohol/ vykonávať doterajšiu prácu bez vážneho ohrozenia svojho zdravia, a to aj za pomoci znaleckého posudku.

Podľa § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o náhrade trov konania.

20. Odvolací súd napokon preskúmal aj napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa zo dňa 03.februára 2016 a zo dňa 25.februára 2016, ktorými uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu a súdny poplatok z odvolania. Z obsahu spisu zistil, že s podaním odvolania žalovaný podal aj návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p.. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21.04.2016, č. k. 14Cpr/7/2015-71 priznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.04.2016.

21. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenia podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody pre ktoré boli vydané zanikli právoplatným rozhodnutím o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov.

22. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).